

Vrolijke sketch

Voor 2 vrouwen en 1 man

Ca. 15 minuten

Anneke wint een prijs...

Door

© Peter van den Bijllaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN:

Anneke	Een beetje slordige, maar vrolijke meid die een safarireis naar Afrika heeft gewonnen. Ze houdt er haar eigen gevoel voor humor op na, die af en toe behoorlijk pittig is. En ze houdt niet van het doodschieten van dieren.
Esmeralda	De gids die haar bij de luchthaven opvangt. Een type, die denkt de wijsheid in pacht te hebben.
Gijs	Een vrolijke man, die van het leven houdt. Hij jaagt niet op olifanten, hij vangt ze.

TONEEL:

Hoeft niets bijzonders te zijn. Men kan links en rechts wat palmplanten neerzetten. Halverwege de sketch gaat het over in een café. Men hoeft dan alleen maar een tafeltje en 3 stoelen neer te zetten. De glazen bier staan al op die tafel, er is dus geen bediening nodig.

KLEDING:

Als men wat kaki kleding aantrekt is dat voldoende. Echte tropenhelmen is natuurlijk erg leuk, maar die moet je maar hebben... Van die kaki visserspetjes kan ook.

ATTRIBUTEN:

De jachtgeweren zijn natuurlijk niet echt. Deze kunnen uit dik karton worden gesneden en bruin geschilderd, of uit hout gezaagd. Want van de politie mag je op het toneel niet met echte geweren rondlopen. Buiten het feit dat daar heel moeilijk aan te komen is.

Anneke heeft een prijs gewonnen

Begin:

Anneke staat midden op het toneel. Ze heeft het zichtbaar ontzettend warm en wappert zichzelf zo nu en dan met een folder koelte toe. Haar kleren zitten vreselijk slordig. Één kous hangt half op

haat kuit, de ander op haar enkel. Een felgekleurde fototas hangt om haar schouder, een even fel gekleurde rugtas staan bij haar voeten. Tijdens al haar teksten lacht ze steeds op een hele speciale manier tussen haar zinnen door. Dat wordt in het begin 2 x aangegeven. Alle andere keren mag ze zelf bepalen wanneer ze het doet.

Anneke

[praat rechtstreeks tegen het publiek] Warm hier zeg. *[puft overdreven]* Ik heb 'm gewonnen. 'n Safari naar Afrika. Lachen hé! Ik wat winnen, ik win nóóit wat. Ja, 'n driekleurenbalpen bij de bingo. *[lacht]* Had ik ineens een gekke bui en heb ik 'n slagzin ingestuurd. Te gek joh. Ik was op het moment dat ik 'm in de krant zag staan zo dronken als een toeter. Ik keek er naar en ineens zag ik het. *[kijkt het publiek even zorgelijk aan, omdat ze vermoed dat die iets anders denken]* Die slágzin dus. Hun tekst was: Ja, Afrika is in... En dan moest ik de rest zelf invullen. Dus heb ik ingevuld: *[eigenwijs vingertje hoog de lucht in]* Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin. *[kijkt triomfantelijk de zaal in]* Toen ik 'm had opgestuurd en 'm nog es – núchter nú - nalas dacht ik: hier win jij nooit een prijs mee meid. Maar mooi dat er toch een paar weken later een brief op m'n deurmat lag waarin stond dat ik een safarireis naar Afrika had gewonnen. *[wijst zichzelf trots aan]* Ík... Ík, die nóóit wat win heb 'm gewonnen. *[lacht]* Ík, die echt helemaal nóóit wat win. Behalve dan een driekleuren pen. Maar dat had ik, geloof ik al verteld. En nou sta ik hier inene in Afrika. Ja, vraag me nou niet waar in Afrika, dat ben ik vergeten. Ik ben op Schiphol een vliegtuig in gesleept en ze hebben me hier weer vrijgelaten. Moest meteen zo'n open overdekte jeep in. Ken je die dingen? Zo'n oud kregng met van die hele kleine zitplaatsen en met allemaal zebra strepen over z'n rug. Alsof we dan ineens onzichtbaar zijn. Rij je met zo'n jeep over de hei, of hoe ze dat hier dan ook noemen en als je dan ineens tussen een kudde zebra's rijdt hebben die beesten niks in de gaten. Zie je het voor je? Hé, zegt die ene zebra dan tegen die andere zebra, wat een rare zebra loopt daar. Die heeft geen poten joh! Die poten van die zebra zijn rond joh! Wel modééérn hé! Zoiets wil ik ook. *[heel hard lachen]* Hoe vind je me trouwens? *[maakt een bespottelijk rondje]* Zie ik er niet gewééééldig uit? Hoorde er allemaal bij. Bij die prijs van die slagzin dus. Kreeg

ik thuis aangeleverd in 'n hele grote doos. Ik dacht, dan trek ik 't aan ook. En in dat vliegtuig kreeg je allemaal drankjes. En allemaal gratis joh. Bij de tweede ben ik gestopt, want toen kwam het eten. En op eten ben ik toevallig heel erg gek. Ja, culinair ben ik zwaar verslaafd. En weet je wat het grappige is? Ik kom bijna nooit iets aan, joh. Nou ja, af en toe een pondje... of twee... drie. Maar dat loop ik er meteen weer vanaf. Ik winkel namelijk heel erg veel. Vooral als het opruiming is. Maar we dwalen nou geloof ik 'n beetje af.

- Esmeralda *[is keurig aangekleed. Ze houdt de 2 jachtgeweren in haar handen]* U bent mevrouw Peper?
- Anneke Die ben ik, ja. Anneke Peper. Is het hier altijd zo heet?
- Esmeralda Goedemiddag, ik ben uw gids. *[ze neemt de beide geweren moeizaam in één hand en geeft Anneke een stevige hand]* Aangenaam, ik ben mevrouw Van Bekerem Overgaw, maar u mag me gewoon Esmeralda noemen.
- Anneke O... Ja, dat lijkt me beter. Zo'n lange naam kan ik nooit onthouden.
- Esmeralda *[reikt haar een van de geweren aan. Als Anneke er alleen maar dom naar kijkt]* Nou, pak aan.
- Anneke Die moet ik niet. *[doet gelijk een pas achteruit]*
- Esmeralda Die moet u niet? Maar waarom bent u dan hier?
- Anneke *[beetje verlegen]* Nou... ik eh... heb een slagzin afgemaakt. En toen mocht ik naar Afrika.
- Esmeralda Ja. Op safari. *[fanatiek]* En op safari gaan we meestal met het gewéér in de aanslag. *[Anneke kijkt Esmeralda met verbijstering in haar ogen aan]* Ja, wat is er nou? Wat staart u mij ineens raar aan.
- Anneke *[zwaar verontwaardigd]* Jij denkt toch zeker niet serieus dat ik díeren ga doodschieten hè?
- Esmeralda *[verbazing]* Maar waarom bent u dan hier?

Anneke Ja, dat heb ik je nou al 10 keer verteld.
[overdreven nadrukkelijk] Ik – heb – ‘n – slagzin – afgemaakt. *[vingertje]* Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.

Esmeralda *[staart haar met grote ogen aan]* Pardon?

Anneke Dat was mijn slagzin.

Esmeralda *[kijkt haar lang aan]* Ja, ja. Nou kom, neem dit geweer aan, zo meteen is het donker.

Anneke *[beetje spottend]* O, gaan we in het donker schieten dan? Raken we dan wel wat?

Esmeralda *[haar geduld begint langzaam op te raken]* Nee, we gaan heel erg ons best doen juist vóór het donker nog iets te schieten. *[reikt haar het geweer weer aan]*

Anneke *[stopt haar handen demonstratief in haar zakken]* Ik ga helemaal niks schieten. Niet vóór het donker, niet ín het donker en als de zon net opkomt ook niet.

Esmeralda Ik denk dat ik gek word.

Anneke Kan je nagaan hoe zo'n dier zich voelt, als zo'n stel moordenaars hun geweren op ze richt. Ja, ik heb 't wel gezien hoor. Op de televisie. Op de *[overdreven uitsprekend, hoofdgebaren]* riejelletie-tie-vie. Dan zie je zo'n gevlekt geval in panische angst wegrennen. Dat beest is dan helemaal uit zijn doen. Was-ie net lekker op weg naar zijn vriendin om eens lekker eh... Ja, wie weet hoelang dat alweer geleden was. Had zo'n vrouwtjes-gevekt-geval net die ochtend ontmoet. Hé joh, wat doe jij hier? O, ik zit in 't zonnetje, lekker kleurtje krijgen. Goh, wat leuk hé, ik denk dat ik ook even in 't zonnetje ga zitten. Ja, moet je doen. Hé, waarom kom je vanavond niet 'ns langs? Ja, lijkt me wel geinig, in welke boom woon je? Ja, die ken ik wel. Goed, tot vanavond dan. Hij knapt zich bij de poel wat op, legt een strakke scheiding in z'n vacht en loopt, zich verkneukelend op alles wat hij die avond gaat beleven, naar haar boom. Komen d'r inene van die enge jagers aanrijden. Moet-ie opeens rennen voor z'n leven, terwijl hij zijn energie heel ergens voor wilde gebruiken.

Hier komt nog een scène..

- Gijs Dus jullie jagen met geweren.
- Anneke Nou, alleen zij hoor. Ik maak alleen maar fotootjes.
- Esmeralda Deze jongedame heeft een slagzinnenwedstrijd gewonnen.
- Gijs Een wat?
- Anneke Ik heb een slagzin gemaakt. *[vingertje]* Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.
- Gijs Nee, da's waar, als Afrika er niet was had het leven geen zin. Daar drink ik op. *[heft zijn glas en neemt een flinke slok]*
- Esmeralda U bent ook jager?
- Gijs Nee, nee, ik ben geen jager, ik ben een olifantenvanger. *[vingertje]* Ik jaag nóóit met een geweer.
- Esmeralda O...
- Gijs Dieren vangen is een kunst jongedame.
- Anneke *[begint hard te lachen en wijst Gijs aan]* Ik weet het al, u jaagt met een waterpistool. U schiet die dikke grijze boys helemaal kleddernat en dan geven ze zich over. *[ze lacht nu nog harder]*
- Esmeralda *[met heel even gesloten ogen]* Let u maar niet op haar. Zij kent Afrika niet zoals wij het kennen. *[schuift met haar stoel wat naar Gijs toe]* Maar vertelt u eens, hoe jaagt u dan?
- Gijs Ja, hoor es... Als ik dat ga vertellen gaat straks iedereen op mijn manier olifanten vangen.
- Esmeralda O, aan mij kunt u het wel vertellen hoor, ik jaag toch niet op olifanten. Hè toe? *[kijkt Gijs heel liefjes aan]*
- Gijs Niet doen.
- Esmeralda Wat niet doen?

Gijs

Zo naar me kijken. Als vrouwen zo naar me kijken ben ik verkocht. *[Esmeralda kijkt hem nu nog liever aan. Hij haalt diep adem]* Nou goed dan...Ik zal jou mijn grote geheim vertellen. *[haalt opnieuw heel diep adem]* Ik rij in m'n jeep naar een gebied waar heel veel olifanten zijn.

Anneke

Heeft u ook een jeep met zebrastrepen.

Aan het eind zit een hele leuke clou...!